

Új kenyér - új lehetőség

Alkalmom: vasárnap
újkenyér ünnepe
Dátum: 2018.08.27.

Ige: ApCsel 2,37-47

Jn 6, 35 Jézus azt mondta nekik: Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.

1. Kedves Testvéreim a Krisztusban! Az elmúlt napokban az úrvacsora előkészítő bűnbánati istentiszteleteken kenyeres történetek alapján tanított bennünket a Szentlélek. Olyan történeteket és azok magyarázatát hallottuk estéről estére melyekben a kenyérről van szó.

Ezekon az estéken három dologra próbáltunk különösen is figyelni:

- i. Isten hogyan szeretné növelni a mi hitünket
- ii. Mi az, ami elválaszt bennünket Istentől
- iii. Hogyan kötelezhetjük el jobban Urunk szolgálatára

Mindezekon túl pedig nagyon fontosnak tartottuk, hogy imádkozzunk mindazokért, akik ma, vasárnap el fognak jönni erre az istentiszteletre. Vagyis imádkoztunk értetek, és kértük Urunk segítségét, hogy formáljon bennünket egy közösséggé különösen a terített asztal körül.

2. A Szentírás egyik legnagyobb történetét olvastam fel az előbb. Nekem a Cselekedetek könyvének 2. része az egyik legkedvesebb fejezetem, mert ebben a fejezetben olvashatunk arról, hogyan jön létre a legeslegelső keresztyén gyülekezet a világon.

Megismerjük azt, hogyan kapják az apostolok a Szentlelket, mely valami fantasztikus változást munkál ki bennük. A Szentlélek egyszerűen olyan módon áldja meg az apostolokat, hogy képesek lesznek a tanulatlan emberek prédikálni. És ők attól kezdve többé már nem szégyellik azt, hogy hisznek Jézusban, hogy minden vágyuk az, hogy kövessék Jézust, mint Urukat, mert kételkedés nélkül hiszik azt, hogy kegyelemből bűnbocsánatot, üdvösséget, örök életet kaptak Istentől.

Erről a hitükről és meggyőződésükről pedig nyíltan tudnak beszélni is a jeruzsálemi emberek előtt.

3. És mit olvasunk ezek után a 37. versben? „Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket...”

A Szentlélek nagyon sokféleképpen szokott munkálkodni a világban. Az egyik jellemző mód az, amikor az ember hall egy prédikációt, és hirtelen azt érzi, hogy a lelkész órála beszél a prédikációban. De nem helyes, ha valaki ilyenkor megsértődik a lelkészre, mert szó sincs arról, hogy bárkit direkt módon mi akarnánk figyelmeztetni, vagy kipredikálni. És arról sincs szó, hogy személyre szabottan írjuk meg az igehirdetéseinket.

Egyszerűen annyi történik, mint ami Péter és többi apostol pünkösdi igehirdetésénél történt, hogy a Szentlélek munkája nyomán a lelkész által elmondott szavak, mondatok és igehirdetés élővé, elevenné válik, és az ember azt érzi, hogy az Ige szíven találja őt, leleplezi hibáit, személyesen neki mutat utat, hogy mit kell tennie, vagy éppen megérti, mitől tartózkodjon, és mit ne tegyen.

Ilyenkor válik nagyon hangsúlyossá és különösen fontossá az, hogy az ember bocsánatot kérjen hibáiért, bűneiért és mulasztásaiért, mert szüksége van arra, hogy Istentől bűnbocsátó kegyelmével fel-emelje őt, és új lehetőséget adjon számára.

Hát ezt élték át 2000 évvel ezelőtt ott Jeruzsálemben a messzi földről ünnepelni összesereglett emberek. És ezért kérdezték, hogy ezek után most már mit tegyenek?

4. Tényleg. Mi az, amit tehet az ember miután felismerte, hogy hibázott, hogy eddig rossz úton járt, hogy eddig úgy élte az életét, hogy folyamatosan távolodott Istentől?

Péter apostol, mint a legidősebb a társai között, ezt válaszolja: **két dolgot tudtok tenni**, két dolog áll rajtatok:

- i. **az első**, hogy megtértek, vagyis megfordultok az úton. Eddig távolodtatok Istentől, de most közeledjetek Őhozzá. Eddig úgy éltetek, hogy szavaitokkal és tetteitekkel Istent bosszantotátok, most pedig éljeteztek úgy, hogy követitek az Igében adott útmutatását.
- ii. **a második** pedig, hogy megkeresztelkedtek.

a.) A keresztelésre először is azért volt szükség, mert ebben a jelképes cselekedetben több minden kifejezésre jutott. Aki megkeresztelkedik, az **jelképesen meghal**, amikor a víz a feje tetejét éri, majd jelképesen **új életet kap** ajándékba Istentől, ahogy a víz lefolyik a fejről, mert a víz az élet és a halál szimbóluma.

b.) A keresztelésben másodszor nagyon szépen az is kifejezésre jut, hogy ahogyan a víz lemossa a testünk szennyét, éppen úgy Jézus Krisztusnak a golgotai kereszten kiontott vére megtisztít bennünket vétkeinktől és bűneinktől, mert a víz a megtisztulás és a tisztaság jelképe.

Vagyis **ebben a jelképes halálban és feltámadásban és megtisztulásban pontosan a Szentlélek általi megtérés ábrázolódik ki**. A Szentlélek az, Aki bennünk kimunkálja az Istennek tetsző új embert.

c.) Harmadszor a keresztelésben az is kifejezésre jut, hogy egy hívő közösség befogadja tagjai közé azt a gyermeket, vagy felnőttet, aki Jézus Krisztus nevében megkereszteltek.

Jézus Krisztus golgotai kereszthalála **egyszeri, megismételhetetlen és tökéletes volt**, ezért mindazok, akik egyszer már meg lettek keresztelve, azoknak nincs szükségük még egyszer megkeresztelkedni.

A megtérés, az Istenhez való odafordulás is egyszeri döntés az ember életében, ugyanakkor szükség van naponta elhagyni bűneinket, és szükség van naponta kérni Istenünk kegyelmét és bocsánatát is, mert a megtért, hívő ember is követ el vétkeket, hiszen még nem vagyunk tökéletesek.

Mindazok pedig, akik így tettek, azok átérték, hogy beteljesedik rajtuk az ígélet, és megkapták a Szentlélek ajándékát.

5. Ezek után azt olvassuk ebben a történetben, hogy nagyon sokan hallgattak az apostolok szavára, és annak jeleként, hogy komolyan vették az apostolok felszólítását, ők meg is keresztelkedtek. Azon a napon kb. 3000 ember döntött Krisztus mellett, és fogadta szívébe az Urat.

Na, most ezen már nagyon sokszor elgondolkodtam, és bizony egy kis irigység is van bennem, hiszen mennyire jó lenne, ha mi is átélhetnénk valami hasonlót, amikor Isten Lelke ilyen csodálatosan megmozdít embereket, hogy átadják az életüket az Úrnak. Ráadásul nem is kevesen tértek meg, hanem voltak vagy háromezren! És ez még csupán a kezdet volt.

Főleg azon gondolkodtam el, hogy azok az emberek, akik döntöttek Krisztus mellett, akik megtérésüket a keresztséggel is megpecsételték, azok az emberek **kitartóak voltak: „kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban”**.

Bocsássák meg nekem a testvérek, de emiatt is van bennem egy kicsi féltékenység az első gyülekezetre és az apostolokra. Hiszen az elmúlt 10 esztendőben kb. 600 gyermeket és felnőttet kereszteltünk meg.

Ez egyszerre tűnik nagyon soknak, de ha az első jeruzsálemi gyülekezettel hasonlítjuk össze, akkor nekünk legalább 50 esztendőre van szükségünk ahhoz, hogy összesen 3000 embert megkeresztelhesünk, ők pedig egy napon kereszteltek meg ennyit.

Ráadásul, azok az emberek ott maradtak a gyülekezetben, bekapcsolódtak és aktív tagjai lettek a közösség mindennapjainak. Mi pedig azzal szembesülünk naponként, hogy éppen a kitartás az, ami a leginkább hiányzik az emberekből.

Ezért testvéreim! Akik mi ma itt vagyunk, kezdhetünk újat. Sőt, inkább úgy fogalmazok, és **arra kérek benneteket, hogy kezdjünk együtt újat! Legyünk mi is nagyon kitartóak. Újítsa meg bennünket a Szentlélek Isten az elkötelezettségben és a kitartásban! Vegyünk mi is részt kitartóan a tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban!**

6. Ma azért adunk hálát, és azért van megterítve az asztal, hogy együtt, **egy közösségben legyünk, és együtt részesüljünk az új kenyér áldásában**. Hiszen az aratás befejeződött. Urunk **kiárasztotta irgalmát** és kegyelmét a földművesre, a föld meghozta gyümölcsét, és ő pedig learathatta a gabonát.

Az új kenyér kifejezi mindnyájunk számára azt, hogy Isten **nem vonta meg tőlünk kegyelmét**, és gondviselő szeretetével vesz körül naponta. Táplál bennünket testi és lelki eledellel egyaránt.

Az **Új kenyér egyben új lehetőséget is jelent.** Lehetőséget kaptunk arra, hogy Isten előtt kedves életet élhessünk. Egykor Jézusról ezt jegyezte fel Lukács evangélista: „*Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.*” (Lk 2,52) Mi, akik hiszünk benne, és keresztyénként követjük őt, olyan jó lenne, ha mi is növekedhetnénk és gyarapodhatnánk bölcsességben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Adja meg nekünk a kegyelmes Isten,

- hogy mi is állhatatosan, egy szívvel és egy lélekkel lehessünk együtt a templomban,
- hogy amikor néhány perc múlva megtörjük a kenyeret, akkor örömmel és tiszta szívvel részeseülhessünk az ételben,
- hogy mi is örömmel és tiszta szívvel dicsérjük Istent,
- hogy kedveljen minket az egész nép.

És végül áldjon meg bennünket az Úr, és napról napra növelje a Bocskai téri Gyülekezetet is üdvözülőkkel az Ő dicsőségére. Legyen így! Ámen.

Loment Péter lelkész